

Arrest

nr. 86 845 van 4 september 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 14 mei 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 april 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 5 juli 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 31 augustus 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat Kelly VERBOVEN en van attaché C. MISSEGHES, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaarde afkomstig te zijn uit de de facto onafhankelijke republiek Abchazië en van Armeense origine te zijn. U werd geboren op 21 januari 1964 in het Abchazische dorp Nizhniy Pshap. In 1988 huwde u op traditionele wijze met A. B. {...}.

De problemen naar aanleiding waarvan u Abchazië verliet, begonnen toen u enkele dagen na de presidentsverkiezingen van 26 augustus 2011 door de ordediensten thuis werd gearresteerd omdat u propaganda had gevoerd voor presidentskandidaat R.C. {...}. U werd overgebracht naar het gebouw van de MVD in Sukhumi, waar u gedurende drie dagen vastgehouden, ondervraagd en mishandeld werd. Na drie dagen werd u opnieuw vrijgelaten. Enkele dagen later werd u in uw eigen tuin beschoten. U was geraakt aan het hoofd en had medische verzorging nodig. U verdacht er uw buurman van de daad te zijn, maar kon dit vermoeden niet hard maken en liet daarom na klacht in te dienen. Na dit

incident besloot u dat het beter was om uit Abchazië te vertrekken, want ook uw neef, A. O. {...} (O.V. xxxxxxxx), had ondertussen problemen gekregen omwille van uw politieke activiteiten en moest daarom onderduiken bij vrienden en familie

U verliet Abchazië uiteindelijk op 24 februari 2012. Vanuit Sukhumi reisde u samen met uw neef met een minibus naar Sochi (in Rusland), waar u overnachtte. De volgende dag, op 25 februari 2012, namen jullie in Sochi het vliegtuig naar Moskou, waar jullie overstapten op een vlucht richting Parijs. Vanuit Parijs kwamen jullie ten slotte met de auto naar België, dat u bereikte op 25 februari 2012. Op 29 februari 2012 diende u een asielaanvraag in bij de Belgische autoriteiten.

B. Motivering

Uit uw verklaringen blijkt dat u uw land van herkomst verlaten hebt omdat u in Abchazië problemen kende omwille van uw politiek engagement, zowel met uw autoriteiten als met uw medeburgers.

Er dient echter eerst en vooral opgemerkt te worden dat u er niet in slaagde uw asielrelaas aannemelijk te maken. Zo verklaarde u dat u problemen kreeg omdat u een sympathisant was van R.C. {...} en u bij de presidentsverkiezingen van 26 augustus 2011 propaganda voor hem voerde (CGVS, p. 6, 7 en 12). U kon de Belgische asielinstanties evenwel niet overtuigen van uw politieke engagement. U wist immers niet eens tot welke partij R.C. {...} behoorde (CGVS, p. 6-7), niettemin u hem reeds 6 jaar steunde (CGVS, p. 6).

Daarnaast vertelde u dat Chajimba bij de presidentsverkiezingen van 26 augustus 2011 als 2de eindigde met ruim 40 procent van de stemmen (CGVS, p. 7). Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt echter dat R.C. {...} pas derde eindigde met net geen 20 procent van de stemmen. Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas ernstig aangetast. Daarnaast werden er enkele belangrijke tegenstrijdigheden vastgesteld tussen uw opeenvolgende verklaringen. Bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) zei u namelijk dat u tijdens de presidentsverkiezingen van 26 augustus 2011 waarnemer was (Vragenlijst DVZ, nr. 3.3), terwijl u bij het Commissariaat-generaal aangaf dat u bij deze verkiezingen enkel propaganda voor hem voerde (CGVS, p. 6). Zelfs toen u tijdens uw interview bij het Commissariaat-generaal uitdrukkelijk werd gevraagd of u in de aanloop naar en tijdens deze presidentsverkiezingen ook andere dingen had gedaan dan propaganda te voeren voor Chajimba en op hem te stemmen, maakte u enkel melding van uw propaganda-activiteiten (CGVS, p. 7). Toen u met deze tegenstrijdigheid geconfronteerd werd, antwoordde u dat u inderdaad waarnemer was (CGVS, p. 17). Op de vraag waarom u dat bij het Commissariaat-generaal dan niet vermeld had, repliceerde u dat dit u misschien niet gevraagd werd (CGVS, p. 17). Toen u er ten slotte op gewezen werd dat tijdens uw interview bij het Commissariaat-generaal zelfs uitdrukkelijk gepeild werd naar eventuele andere activiteiten dan propaganda voeren, zei u enkel dat u dit misschien gemist had (CGVS, p. 17). Hiermee is deze tegenstrijdigheid geenszins opgeheven. Voorts verklaarde u bij de DVZ dat u op 27 of 28 augustus 2011 meegenomen werd door de politie en gedurende drie dagen werd vastgehouden. Daarna zou u nog meermaals gedurende enkele uren meegenomen zijn, waarbij u ook bedreigd en geslagen werd (Vragenlijst DVZ, nr. 3.1). Ten overstaan van het Commissariaat-generaal maakte u nochtans slechts melding van 1 arrestatie of vasthouding, meer bepaald 2 of 3 dagen na de presidentsverkiezingen die plaatsvonden op 26 augustus 2012, waarna u gedurende 3 dagen vastzat bij de MVD van Sukhumi (CGVS, p. 12). Toen u op deze tegenstrijdigheid gewezen werd, stelde u dat u verschillende keren meegenomen werd, bijvoorbeeld om te controleren of u marihuana rookte of niet. U voegde er nog aan toe dat u bang was dat men iets in uw zak zou steken en u dan gearresteerd zou worden (CGVS, p. 17). Toen u erop attent werd gemaakt dat deze uitleg geen verklaring biedt voor de vastgestelde tegenstrijdigheid, antwoordde u dat u de belangrijkste zaken die u had meegemaakt, verteld had (CGVS, p. 17). Toen u er tot slot op gewezen werd dat het feit dat u tijdens uw interview bij de DVZ wel melding had gemaakt van deze feiten erop wijst dat deze feiten voor u wel degelijk belangrijk waren en u bovendien uitdrukkelijk gevraagd werd of er zich tussen uw arrestatie in augustus 2011 en uw vertrek uit Abchazië in februari 2012 nog iets had voorgedaan, zei u enkel dat u niet wist dat u hierover moest vertellen (CGVS, p. 17). Deze argumentatie is evenwel onvoldoende om bovenvermelde tegenstrijdigheid op te heffen, net omdat u expliciet gevraagd werd of er in de periode na uw arrestatie in augustus 2011 en tot aan uw vertrek uit Abchazië nog iets gebeurd was en u wel melding maakte van het feit dat u problemen kende om over te schakelen van het oude elektriciteitsnetwerk op het nieuwe (CGVS, p. 14 en 16-17). Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas verder ondermijnd.

Verder bleef zowel u als uw neef, A. O. {...} (O.V. xxxxxxxx), die eveneens problemen kreeg omwille van u (CGVS, p. 15), onaannemelijk vaag met betrekking tot een aantal belangrijke elementen. U gaf immers aan dat uw neef Artur eveneens problemen kende omwille van u (CGVS, p. 15), meer bepaald omdat hij u vergezelde tijdens uw propaganda-activiteiten (CGVS, p. 17). Zo zouden er verschillende keren

mensen bij hem zijn langs geweest die hem wilden meenemen, waarna hij moest onderduiken bij vrienden en familie (CGVS, p. 15). Op de vraag wie deze mensen waren, moest u het antwoord echter schuldig blijven. U argumenteerde wel dat jullie 7 kilometer uit elkaar woonden en u bijgevolg niet kon weten wie deze mensen waren (CGVS, p. 15). Deze argumentatie is geenszins voldoende, te meer omdat jullie samen naar België zijn gereisd en zelfs in hetzelfde opvangcentrum verblijven. Uw neef Artur bleef eveneens onaannemelijk vaag, zowel met betrekking tot zijn eigen problemen als aangaande de uwe. Zo kon hij zich merkwaardig genoeg niet precies herinneren wanneer zijn eigen problemen begonnen. Hij kon enkel zeggen dat het vóór de presidentsverkiezingen was, maar wist zelfs niet eens de maand waarin hij voor het eerst zelf lastiggevallen werd (CGVS, p. 8). Hij vertelde voorts dat er meermaals mensen naar zijn huis kwamen die hem zochten, maar kon evenmin zeggen waarom deze mensen hem zochten (CGVS p.8) noch hoeveel keer ze langskwamen, voor en na zijn vertrek uit Abchazië (CGVS, p. 9). Wat uw problemen betreft, kon hij enkel aangeven dat u waarschijnlijk problemen had met de andere presidentskandidaten omdat u R.C. {...}steunde (CGVS, p. 4 en 8). Ook hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas verder uitgehold.

Vervolgens moet erop gewezen worden dat uw gedrag niet te rijmen valt met de door u verklaarde vrees. U verklaarde namelijk dat u in de herfst van 2011, met andere woorden na uw problemen met de autoriteiten (CGVS, p. 12), nog een internationaal paspoort uitgereikt kreeg (CGVS, p. 10-11). U vroeg dit paspoort zelf aan en heeft het ook zelf afgehaald (CGVS, p. 10-11). Het feit dat u zich na het begin van uw problemen nog tot twee maal toe tot uw autoriteiten heeft gewend voor het verkrijgen van dit paspoort valt niet te rijmen met de door u verklaarde vrees. Indien u daadwerkelijk problemen had met uw autoriteiten is het niet aannemelijk dat u een dergelijk risico zou nemen. Te meer omdat u stelde dat u uw huis niet meer uitkwam nadat u enkele dagen na de presidentsverkiezingen beschoten werd (CGVS, p. 14). Hierdoor komt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas nog verder in het gedrang.

Wat de beschieting betreft, moet erop gewezen worden dat u de Belgische asielinstanties geen enkel tastbaar bewijs kon overmaken met betrekking tot dit incident. U verklaarde nochtans dat u hierbij gewond raakte aan het hoofd en in het ziekenhuis verzorgd moest worden (CGVS, p. 13-14). Vandaag zou er zelfs nog veel hagel in uw hoofd zitten (Vragenlijst DVZ, nr. 3.5). U kon de Belgische asielinstanties echter geen enkel medisch attest of ander document voorleggen om deze beweringen te staven. Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas verder ondergraven.

Aangaande uw reisroute ten slotte verklaarde u dat u vanuit Sochi (in Rusland) met het vliegtuig via Moskou naar Parijs bent gereisd (CGVS, p. 11). U maakte hierbij gebruik van uw eigen internationaal paspoort (CGVS, p. 9) en kende nergens problemen (CGVS, p. 11). U had echter geen enkel idee of uw internationaal paspoort een visum bevatte (CGVS, p. 10). Deze verklaring is evenwel weinig geloofwaardig. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt namelijk dat aan de buitengrenzen van de EU en zeker ook aan de buitengrenzen van de Schengen-zone zeer strikte en persoonlijke paspoortcontroles worden uitgevoerd. Het is bijgevolg quasi onmogelijk de EU- of Schengenzone te betreden zonder geldige reisdocumenten. Uit diezelfde informatie blijkt bovendien dat op de Parijse luchthaven Charles de Gaulle elke persoon die de Schengenruimte binnenkomt individueel gecontroleerd wordt en het hierbij uitgesloten is dat men zijn identiteitspapieren niet zelf voorlegt. Er kan dan ook weinig geloof gehecht worden aan uw verklaringen als zou u niet weten of er een visum in uw paspoort zat. Bijgevolg ontstaat het vermoeden dat u uw internationaal paspoort, waarvan u verklaarde dat het achtergebleven was bij de vrouw die u tijdens de reis vergezelde (CGVS, p. 9), bewust achterhoudt voor de Belgische asielinstanties om zo de hierin vervatte informatie over het mogelijk door u verkregen visum voor uw reis naar België, het moment en de wijze waarop u uit uw land vertrokken bent, verborgen te houden. Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas verder aangetast.

Uit hetgeen hieraan vooraf gaat, blijkt dat ten aanzien van u geen gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals beschreven in de definitie van de subsidiaire bescherming.

De door u in het kader van uw asielaanvraag voorgelegde documenten, uw binnenlands Abchazisch paspoort en geboorteakte, zijn niet van dien aard dat ze bovenstaande beslissing kunnen wijzigen. Beide documenten bevatten immers louter identiteitsgegevens, die echter niet betwist worden, doch geen informatie met betrekking tot de door u aangehaalde problemen.

Volledigheidshalve kan nog toegevoegd worden dat ook in het kader van de asielaanvraag van uw neef, A. O. {...} (O.V. xxxxxxx), besloten werd tot de weigering van de hoedanigheid van vluchteling en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In wat als een enig middel beschouwd kan worden blijkt uit lezing van het verzoekschrift dat verzoeker de schending beoogt op te werpen van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, in casu de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2. Vooreerst wijst de Raad erop dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag in beginsel rust bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.3. Inzake het motief dat stelt dat verzoeker niet kon overtuigen aangaande zijn politiek engagement omdat hij niet wist tot welke partij R.C. {...} behoorde en een andere uitslag weergaf dan deze volgens de informatie van het CGVS, betoogt verzoeker dat de partij waarvan R.C. {...} deel uitmaakte hem totaal niet interesseerde, maar dat hij enkel geïnteresseerd was in de persoon van de heer R.C. {...} zelf. Verzoeker vraagt zich daarnaast af waar de commissaris-generaal de informatie over de verkiezingsuitslag heeft gehaald. Verzoeker is ervan overtuigd dat de verkiezingsresultaten werden gemanipuleerd. Hij stelt dat iedereen er van overtuigd was dat R.C. {...} de verkiezingen zou moeten winnen, hij moet de eerste geweest zijn.

De Raad wijst erop dat verzoekers verklaringen geenszins overtuigen. Het is immers erg ongeloofwaardig dat een persoon, die verklaart R.C. {...} ongeveer zes jaar politiek te steunen, niet zou weten tot welke partij R.C. {...} zou behoren (gehoorverslag CGVS verzoeker, stuk 3, p 6-7). Tevens kan van een persoon die propaganda voerde voor R.C. {...} verwacht worden dat hij een minimumkennis heeft van het politieke landschap en de partij waartoe R.C. {...} behoorde en weet wat de officiële resultaten waren van de verkiezingen. Waar verzoeker de gegevens van de commissaris-generaal over de verkiezingsuitslag betwist en stelt dat de uitslagen gemanipuleerd zijn, wijst de Raad erop dat verzoeker zich beperkt tot het louter betwisten van de objectieve gegevens waarop de Commissaris-generaal zich heeft beroepen en waarvan er in het administratief dossier zich een kopie bevindt (administratief dossier, stuk 11.2). Verzoeker laat immers na deze gegevens met concrete stukken te weerleggen.

2.4. Inzake de vastgestelde tegenstrijdigheid stelt verzoeker dat hij tijdens het interview voor de commissaris-generaal onder de indruk was en werd overdonderd door de vele vragen, hij was ook heel gespannen. Vandaar dat hij enkele dingen vergat te vermelden of soms onvolledig was. Verzoeker stelt dat hij wel degelijk waarnemer was tijdens de verkiezingen, wat zelfs staat vermeld in zijn paspoort.

De Raad wijst erop dat de beslissing van een persoon om zijn land te verlaten dermate ingrijpend is dat hij bij machte moet zijn om desbetreffend een volledig en samenhangend verhaal te vertellen. Het argument dat verzoeker onder druk stond en stress had, doet geen afbreuk aan deze plicht (RvS 5 januari 2007, nr. 166.377). Elk gehoorgesprek brengt overigens emoties en stress met zich mee. Hiermee wordt door de ondervrager terdege rekening gehouden. Bovendien is in deze geen objectief gegeven voorhanden dat stress verzoeker verhinderd zou hebben zijn asielaanspraak volledig en juist te vertellen.

Het motief inzake de vastgestelde tegenstrijdigheid in verzoekers opeenvolgende verklaringen over het feit dat hij waarnemer was bij de verkiezingen, is een overtollig motief. Kritiek op overtollige motieven kan op zich niet leiden tot het gegrond bevinden van het beroep zodat het niet nodig is deze kritiek nader te onderzoeken. De bestreden beslissing is genoegzaam geschraagd door de overige motieven.

2.5. Inzake de tegenstrijdigheid over het aantal arrestaties, stelt verzoeker dat hij voor de Dienst Vreemdelingenzaken heeft verklaard dat hij op 27 of 28 augustus 2011 meegenomen werd door de politie en drie dagen vastgehouden werd. Daarna zou hij nog meermaals gedurende enkele uren zijn meegenomen, waarbij hij ook bedreigd en geslagen werd. Voor de commissaris-generaal maakte verzoeker slechts melding van één arrestatie en pas na confrontatie met deze tegenstrijdigheid stelde verzoeker dat hij verschillende keren werd meegenomen.

De Raad stelt vast dat verzoeker zijn verklaringen voor de Dienst Vreemdelingenzaken en de commissaris-generaal herhaalt, maar geen enkele poging doet om de tegenstrijdigheid tussen zijn verklaringen te weerleggen. Deze tegenstrijdigheid blijft bijgevolg zonder meer overeind.

2.6. Inzake het motief in de bestreden beslissing dat stelt dat verzoeker en zijn neef A.O. {...} onaannemelijk vaag zijn over een aantal belangrijke elementen, stelt verzoeker dat het toch logisch is dat de personen die zijn neef wilden meenemen, niet automatisch hun identiteit prijsgaven.

De Raad wijst erop dat de vaagheden waarvan sprake in de bestreden beslissing niet alleen de identiteit van de personen betreft doch tevens betrekking hebben op de problemen die verzoeker en zijn neef hadden, namelijk wanneer die problemen begonnen waren en waarom mensen hem (verzoekers neef) zochten. De motieven dienen als één geheel gelezen te worden en niet als van elkaar losstaande zinnen. Verzoeker slaagt er met zijn betoog derhalve niet in deze vaagheden in een ander daglicht te stellen.

2.7. Inzake het internationaal paspoort, stelt verzoeker dat hij niet heeft gezegd dat hij dat paspoort in de herfst van 2011 heeft uitgereikt gekregen. Hij stelt vervolgens dat dit ook niet kan worden nagegaan omdat hij dit paspoort niet meer heeft. Verzoeker stelt dat zijn binnenlands paspoort daarentegen werd uitgegeven in juni 2011, dus voor de verkiezingen en wat hij heeft vermeld tijdens het interview.

De Raad stelt vast dat verzoeker zich beperkt tot het louter ontkennen van een verklaring terwijl wel uit het gehoorverslag duidelijk blijkt dat hij "*Ong in de herfst van vorig jaar*" zijn internationaal paspoort heeft aangevraagd en geen problemen heeft gehad om het internationaal paspoort te krijgen (Gehoorverslag CGVS verzoeker, p 9-10). De bewering van verzoeker is dan ook manifest onjuist, vermits de verklaringen van verzoeker duidelijk blijken uit het gehoorverslag en hij dit gehoorverslag voor akkoord heeft ondertekend. Daarnaast stelt de Raad vast dat het erg ongeloofwaardig is dat verzoeker niet wist of zijn paspoort vergezeld is van een geldig visum. De Raad is van oordeel dat van een persoon die uit ernstige vrees voor vervolging zijn land van herkomst verlaat en op illegale wijze op weg is naar Europa, redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij alert is omdat hij op elk moment riskeert te worden tegengehouden door de strikte controles zoals gesteld door verwerende partij en zoals blijkt uit de objectieve informatie ter zake (stuk 11.1). Uit deze informatie blijkt voorts dat het onmogelijk en uitgesloten is dat men op de luchthaven Charles de Gaulle in Parijs niet zelf zijn identiteitspapieren zou voorleggen. Aan de blote bewering van verzoeker dat hij helemaal niet gecontroleerd werd, kan gelet op voorgaande informatie hoegenaamd geen geloof gehecht worden. Het argument van verzoeker dat men in Abchazië geen visum krijgt kan voorts hoegenaamd geen afbreuk doen aan de vaststelling dat verzoeker verklaarde niet te weten of er een visum was aangebracht in zijn paspoort (gehoorverslag CGVS verzoeker, p. 10). Het is dan ook een negatieve indicatie voor verzoekers geloofwaardigheid dat hij geen nadere verklaringen kon afleggen omtrent het gebruikte reisdocument daar het, zoals verwerende partij terecht opmerkt, in het licht van deze zeer scherpe controles onwaarschijnlijk is dat verzoeker niet op de hoogte zou zijn over het gebruikte reisdocument. Uit deze flagrante onwetendheid kan verwerende partij terecht besluiten dat er een vermoeden ontstaat dat verzoeker zijn internationaal

paspoort bewust achterhoudt voor de Belgische asielinstanties om zo de hierin vervatte informatie over bijvoorbeeld een eventueel door hem verkregen visum voor de reis naar België, het moment en de wijze waarop hij uit het land vertrokken is, verborgen te houden.

Dit alles klemmt des te meer nu verzoeker ter terechtzitting zijn internationaal paspoort toont en derhalve hiermee zelf zijn verklaringen over het niet meer beschikken over zijn internationaal paspoort onderuit haalt waardoor inderdaad kan gesteld worden dat verzoeker bewust zijn internationaal paspoort heeft achtergehouden.

Verwerende partij kon eveneens terecht stellen dat het feit dat verzoeker na zijn beweerde problemen met de autoriteiten nog een internationaal paspoort aanvraag en kreeg, niet te rijmen valt met de door hem verklaarde vrees.

2.8. Inzake het medisch attest en begeleidende brief van 9 mei 2012 die verzoeker thans bij het verzoekschrift heeft neergelegd, stelt verzoeker dat hij daarmee wel degelijk het bewijs van zijn betrokkenheid bij het schietincident heeft geleverd.

Wat het medische attest en begeleidend schrijven betreft meent de Raad dat dit geen sluitend bewijs is voor de omstandigheden waarin de verzoekende partij haar aandoening opliep. De arts doet vaststelling betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt. Rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen aandoeningen. Desalniettemin moet worden opgemerkt dat een arts nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden kan schetsen waarbij de aandoeningen werden opgelopen (RvS 10 juni 2004, nr. 132.261). Het neergelegde attest is geen bewijs van de aangehaalde feiten van vervolging.

2.9. De Raad is van oordeel dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven, met uitzondering van het overtollig bevonden motief, die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet worden weerhouden.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier september tweeduizend en twaalf door:

mevr. S. DE MUYLDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. S. TRICOT,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. TRICOT

S. DE MUYLDER